

Nr 726

Av fru **Segerstedt Wiberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående vissa utbildningsfrågor inom teaterns, filmens, televisionens och radions områden.*

(Lika lydande med motion nr 892 i Andra kammaren)

Vid Nordiska rådets elfte session antogs en rekommendation (nr 21/1963) vari regeringarna i de nordiska länderna uppmanades att påskynda utredningsarbetet om en grundläggande utbildning på nationell basis av personal inom teater, film, radio och television. I utredningsarbetet torde möjligheten att välja nordiska lösningar vad beträffar vidareutbildningen beaktas.

De förslag som framläggs i Kungl. Maj:ts proposition nr 95 tar i första hand sikte på en effektivt organiserad grundutbildning, men såvitt kan bedömas kommer undervisningen vid det föreslagna institutet att i viss utsträckning bedrivs på ett högre stadium. Det är mot denna bakgrund anmärkningsvärt att riktlinjerna för den framtida utbildningen av ifrågavarande yrkesgrupper föreslås utformade utan att möjligheterna till ett nordiskt samarbete beaktas. Den nordiska aspekten avfärdas i propositionen med följande mening: »För egen del finner jag det väsentligt att samordningen mellan den nya utbildningen i Sverige och motsvarande verksamhet i andra nordiska länder ägnas uppmärksamhet i det fortsatta planeringsarbetet i vårt land.»

Åtskilliga remissinstanser har emellertid uppmärksammat möjligheterna till ett nordiskt samarbete. Universitetskanslersämbetet anser att förutsättningarna för gemensamma nordiska lösningar hade bort prövas. Sveriges Radio finner, att de nordiska regissörsseminarier som avhållits är ett uttryck för att utbildningsproblemet inom området är likartat i hela Norden och att det, med undantag för de språksvårigheter som kan missgynna vissa finska deltagare, knappast finns några principiella skiljaktigheter att åberopa gentemot tanken på ett nordiskt institut. Svenska sektionen av Nordiska film- och TV-unionen erinrar om Nordiska rådets rekommendation, enligt vilken det i första hand skulle ankomma på varje enskilt land att ordna elementär undervisning för de yrkeskategorier som berörs i betänkandet. Sektionen är av den uppfattningen att undervisningen vid det föreslagna institutet i viss utsträckning kommer att bedrivs på ett högre stadium. Den anser det därför realistiskt att räkna med att elever från de övriga nordiska länderna kommer att söka sig till det svenska institutet.

Man bör därför från början räkna med ett nordiskt inslag i elevkåren. Teater- och orkesterrådet anser att ett institut bör kunna underlätta ett nordiskt samarbete på området.

På grund av ovanstående vill jag föreslå att en kompletterande snabbutredning företages av möjligheterna till ett samarbete med de övriga nordiska länderna vad gäller den högre undervisningen.

Måhända är lämpligt att anförtro detta utredningsuppdrag åt den organisationskommitté, som i propositionen föreslås tillsatt för att bl. a. bearbeta vissa frågor om utbildningsbehovet, utbildningens organisation och kostnader.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning av frågan om ett nordiskt samarbete vad gäller den högre utbildningen av personal inom teater, film, radio och television.

Stockholm den 26 april 1966

Ingrid Segerstedt Wiberg (fp)
